

2019

Garp Sessions'ın ilk senesi. Atölye katılımcılarının her birinden bir seansı almaları istediğinde katılımcılardan ince ve kıvrık saçlı olan, uzun yıllar boyunca Kung Fu çalıştığını ve bazı temel hareketleri diğer katılımcılarla paylaşacağını söyledi. Evin terasında güneşe karşı Kung Fu nesebi ve hareketleri çalışırken aralarından biri önlerindeki mezarın başında Kung Fu yapmalarının ayıp olup olmadığını düşünmeye başladı. Ama aslında merak ettiği yakın arkadaşının Kung Fu bildiğini onun bilmemesiydi. Sonra bileğini burktu.

1729

Yedi senedir kaleji dikmek için uğraşıyorlar. Korsanlara boy göstermek için yapıyorlar. Allahın unuttuğu yeri belki Allah'a hatırlatmak için de olabilir. İmansızların doğru yolu bulması için taş değil denize bakması yeterli oysa ki. Paydos verildiğinde denizin yolunu tutacak bugün de.

+Kimseyle iletişim kurma imkanın olmadan bu gece öleceğini bilsen, en çok neyi birine söylememiş olmaktan pişmanlık duyardın?

-“Sana güvenebilmek istiyorum.”

+Neden söylemedin?

-Ona güvenmiyorum.

+Ünlü olmak ister miydin?
Ne şekilde?

-Hayır!

2017

Köyde Doktor Hanım diye bilineceğine emindi. Bir kaç kere gelmesi burada ev almasına yetmişti. Denize bakan evi gözüne kestirdi. Eski sahipleri hayvancılıkla uğraşıyordu. Garip, eski sahipleri denizi engüzel gören tarafı ahır olarak yapmışlardı. Evi aldıktan sonra kırdığı ilk duvar o olacaktı. Ahır olarak kullanılan yere bir şömine koyacaktı. Orada olacağı her gece gün batımını izleyeceğine söz vermişti.

1957

Eve ilk girdiğinde denizden esen sert rüzgarı kesebilmek için denize bakan tarafa kocaman bir duvar ördü. O tarafı ahır yapacaktı. Sokağa bakan tarafı evine dönüştürecek. Böylelikle insanı donduran rüzgarı biraz kesebilecekti. Evin lokasyonu iyiydi. Eski Rum sahipleri köyün hali vakti yerinde ailelerinden idi herhalde. Köye ilk girdiğinde karşısına çıkan ilk ev onundu. Köyde dönen bütün muhabbete hakimdi. Kahve de yanındaydı. Şansına bu evi bulması büyük nimetti.

1922

Bavulları hazırlamışlardı. Her şey yerindeydi. Üç beş eşyayı taşınabilir hale getirmişlerdi. Duvarlara dokunarak yürüdü son bir kez evinde. Hepsine teker teker veda etti. Sonra eşeğin üstüne koydukları eşyaları aşağıdaki tekneye yüklediler. Midilli'ye doğru yola çıktılar. Ağlamayacağını biliyordu. Ağlamadı. Tekne uzaklaştıkça anakaranın en batısı ile övünen köyünün onun görebileceği en doğu köşeye dönüştüğünü gördü. Midilli'ye vardığında yeni hayatına başlamaya hazırdı.

1980

Ankara'da kötü şeyler oluyordu. Oğlandan bayadır haber alamamıştı. Üniversiteye gönderdiklerinden beri bu huzursuzluk onu takip ediyordu. Tahsilli olacak diye hayatını kaybetmeyi riske almasından dolayı çok sınırlı bir kadına dönüşmüştü son üç senede. Kocasının umrunda değildi. Sağcılık, solculuk nedir onu bile anlamıyordu. Tekneyle sabah çıkıp akşam geliyordu. Adam balıkçıydı. Bu konuları konuştuğunu tek Babakale'deki balıklar duymuştu herhalde. Bu yüzden son zamanlarda tek dert ortağı radyosu olmuştu. Ta ki darbe olana kadar.

1853

Ayvalık'tan yelkenliyle yola çıkmışlardı. Yelkenlinin yelkeni dolanınca sürüklene sürüklene Asos'a doğru savruldu. Kaçırıldıklarında gerilmeye başlamışlardı. Yanlarında uzun bir sürüklenmeyi kotarabilecek bir erzak yoktu. Neyse ki uçtaki köyden balıkçılar onları görmüştü. Önce korsan sandıkları için küfür kıyamet bağırışlar, sonra kıyafetlerinden korsan olmadıklarını, sadece kasabalı tüccar olduklarını çözmüşlerdi. Balıkçılardan biri onları yemeğe çağırırdı. Evdeki hanım çorba yapmıştı. Çorbaları getiren de kızıydı. Kızını gören tüccarlar gözlerini kızıdan alamadı. Sadece ona ve başörtüsünden çıkan saçlarına bakıyorlardı. Kız bu bakıştan o kadar rahatsız oldu ki arkadaki karanlık odaya geçti.

1999

İnterneti tüm belediyeler kullanmaya başlamıştı artık. Belediyedeki rolü sebebiyle Babakale için bir içerik girmesi gerekiyordu. Gerekli yüzölçümü ve coğrafi detayları verdikten sonra kaleyi ve Osmanlı için ne kadar önemli bir yerleşim yeri olduğunu yazdı. Müdürünün hoşuna gideceği kesindi. Yalnız şu Bektaşî Sultan Baba'nın türbesinin varlığını nasıl değiştirebileceğini düşünüyordu. Oldum olası köyün Alevi köyü olarak anılmasına sinirleniyordu. Kendisi de burada yaşıyordu ve Alevi değildi. Tamam, sonradan gelmişti ama neden çoğunluğa tabi kalmak zorundaydı? Aklına Piri Reis'i yazmak geldi. Böylece bir sürü kişi köylerini ziyaret eder, bakkal dükkanı da gitgide büyür, süpermarkete dönüşür diye düşündü. "Piri Reis'in türbesinin burada bulunduğu düşünülmektedir," yazdı internetteki içeriğe.

Larissa Araz

2019

The first year of Garp Sessions. When the participants were asked to lead a session, the slender and curly haired one said she did Kung Fu for several years and would like to share some basic movements with the other participants. Practicing the movements at the patio, one of them started thinking whether it would be dishonoring the dead for them to do Kung Fu right next to a grave. But what she truly wondered was how come she wasn't aware that her close friend knew Kung Fu. Then, she hurt her ankle.

1729

They had been trying to build the castle for the past seven years. It will intimidate the pirates. Or perhaps to remind God this forgotten corner on earth. For infidels, it was enough to look at the sea instead of the rock to find their way back. When they call it a day today he will again head to the sea.

+If you were to die this evening with no opportunity to communicate with anyone, what would you most regret not having told someone?

- "I want to be able to trust you."

+Why haven't you told them yet?

-I don't trust him.

+Would you like to be famous?
In what way?
-No!

32

2017

She was certain she would be known in the village as Mrs Doctor. To be there several times was enough reason for buying a house there. She had her eye on the house by the sea. Its previous owners were animal breeders. Weird, they had turned the side that has the best seaview into a barn. That was going to be the first wall she breaks down when she buys the house. She was going to put a fireplace where the barn used to be. She had promised to herself that she would watch the sunset each evening she spent there.

1957

When he first moved in, she built a big wall on the side that faces the sea in order to block the strong sea breeze. He was going to turn that side into a barn. The side that faced the street was going to be his house. In that way, she was going to partially block the freezing wind. The house was well located. The previous Greek owners must have been one of the wealthy families living in the village. His was the first house you saw when you entered the village. He knew all about the village gossips. It was also close to the coffee shop. He had gotten lucky with this house.

1922

They had packed. Everything was ready. They had made a few things portable. She walked around the house one last time touching the walls. She said farewell to each one of them. Then, they loaded onto the boat their belongings which they carried down on a donkey. They set off for Mytilini. She knew she wasn't going to cry. She didn't. As the boat sailed away, she watched the village which takes pride in being the most western point connected to land become the most eastern corner she could see. She was ready to start a new life when she made it to Mytilini.

1853

They had sailed off from Ayvalık. When the sail of the sailboat got entangled they had drifted towards Asos. When they missed it, they started to worry. They didn't have enough provisions with them to last a long drift. Luckily the fishermen had spotted them from the village at the edge. First they had yelled and swore at them mistaking them for pirates but then they had figured through their clothes that they weren't pirates but just marchants from the town. One of the fishermen invited them over for dinner. His wife had made soup. It was his daughter who brought the soup to the table. The merchants could not take their eyes off of the girl. They just stared at her and her hair showing from her headscarf. She was so disturbed by their stares that she had to escape to the dark room at the back of the house.

1980

Bad things were happening in Ankara. She hadn't heard from her son in a while. She had been feeling uneasy since they sent him off to college. The fact that he risked his life to be educated had made her a very angry woman in the past three years. Her husband did not care at all. He didn't even understand what a leftist or a rightist was. He would sail off with the boat in the morning and be back at night. He was a fisherman. Only the fish in Babakale had heard her talk about these things. That's why her only companion lately had been the radio. Until the coup happened.

1999

All municipalities had started using the Internet at this point. His position at the municipality required him to generate online content about Babakale. After putting up the geographical details, he wrote about the castle and the significance of the location of the village for the Ottoman Empire. His director was definitely going to like this. The only thing he hadn't figured out was how to change the existence of the tomb of Bektaşî Sultan Baba. He had long been pissed about the village being known as an Alevi village. He also lived there herself and she wasn't Alevi. Yes, he had moved here later on but why did she have to owe obedience to the majority. He thought about writing on Piri Reis. This way many people would visit their village and the little grocer's would grow into a big supermarket. He typed on the Internet: It is believed that the tomb of Piri Reis is in Babakale.